

Antonie Tichopádová - scénář

Dne 24. dubna 2019 jsme navštívili paní Antonii Tichopádovou, aby se s námi podělila o svůj životní příběh.

Paní Tichopádová se narodila 17. prosince 1934 v Opavě. Své dětství prožila spokojeně i se svými rodiči a sestrou v Suchých Lazcích. Její otec byl havíř a pracoval v Ostravě v dolech, matka byla lesní dělnice. Rok po zahájení 2. světové války nastoupila do školy.

„V té škole jsme začínali, už to bylo takové, že samozřejmě jsme měli, jako teď je prezident, tak my jsme tam měli bohužel Hitlera. Takže my jsme zdravili ve škole Heil Hitler.“

Za války její rodina nezažívala bídu díky jejímu otci, který jakožto havíř dostával vyšší příděly a jiné výhody.

Situace rodiny se zkomplikovala ke konci války na jaře roku 1945, když začala Ostravsko-opavská operace. Němečtí vojáci ustupovali před Rudou armádou a ve vesnici zřídili zásobovací tábor. Později museli uvolnit stodoly pro vojáky a také pro válečné zajatce, které se Němci snažili přesunout do vnitrozemí.

„Jak je stříleli ty zajatce, jak oni šli tady po cestě a bezbranní absolutně a když si někdo potřeboval udělat si potřebu v příkopě, tak je zastřelili.“

Některým zajatcům se podařilo utéct a obyvatelé vesnice je ukryli. Rodina paní Tichopádové měla v jejich stodole Němce a současně na půdě čtyři Ruské zajatce. Byla to tehdy velmi nebezpečná situace.

Když se blížila fronta, rodina se skryla do úkrytu ve sklepě na brambory. Později zjistili, že Němci podminovali most a vyhodili ho do vzduchu. Paní Tichopádová vzpomíná na sedm Němců, kteří se vzdali Rusům, ti je však postříleli.

Když přešla fronta, všichni ve sklepě se museli přemístit do bezpečnější části vesnice, jelikož se očekávala ofenziva. Paní Tichopádová nepoznávala místo, kde dosud bydlela. Všechny domy byli zničené.

„Tak my jsme vylezli z toho sklepa a ta jedna půlka toho domu nebyla, to bylo celé spadnuté, úplně rozbité.

Tady leželi ty tři krávy a kůň. V příkopě ležela sousedka. Byla zastřelená.“

Po skončení války po lese nacházeli mrtvé vojáky a zvířata. Jelikož měli zničený dům, byli nuceni přestěhovat se k jejich tetě do Nových Sedlic. Tam bydleli půl roku, než byl jejich dům znovu opraven.

Po válce jezdila do školy v Opavě, v jejich 14ti letech nastoupila do textilní továrny ve Vítkově, kde pracovala dva roky. Rozhodla se studovat na zdravotnické škole, z továrny ji však nechtěli propustit. Psala tedy prezidentu Gottwaldovi, že si chce doplnit vzdělání na zdravotní škole. Továrna jí nakonec propustila a po dokončení studia pracovala jako zdravotní sestra v kojeneckém ústavu v Ostravě.

Nyní je to 62 let, co se seznámila se svým manželem, se kterým žije v Suchých Lazcích dodnes.